

Alfred Hansen (DR):

»Er det ministerens opfattelse, at regeringen kan indfri løftet om, at der ikke vil blive fremsat lovforslag om yderligere udenlandsk lånoptagelse i indeværende finansår, og hvor store udenlandske lån vil ministeren søge bemyndigelse til at optage i finansåret 1980?«

(Spm. nr. 1267).

Begrundelse.

Da finansministeren i begyndelsen af indeværende år fik bemyndigelse til at optage et udenlandsk lån på 7 mia kr., skrev ministeren i bemærkningerne til lovforslag L 114, som var til førstebehandling den 17. januar 1979, at: når der ved dette lovforslag søges om en noget større bemyndigelse end ved de nærmest foregående love, er det ikke, fordi man har en forventning om, at statens udenlandske låntagning vil vokse yderligere, men fordi det forekommer hensigtsmæssigt at reducere hyppigheden af udenlandske lånebemyndigelseslove noget, således at det tilstræbes kun at fremsætte et lovforslag om året.

Før vedtagelsen af L 114 udgjorde den udenlandske statsgæld i alt 27,5 mia kr.

På samme tid viste den statslige forpligtelse til indfrielse af udenlandske lån, at ydelserne på årsbasis kulminerer i 1983 med godt 6,5 mia kr.

Hvis vi ikke gennem en fortsat uhæmmet lånoptagning skal gældsætte de kommende generationer, er det absolut påkrævet, at regeringen allerede i indeværende finansår fører en politik, der muliggør en formindskelse af den udenlandske lånoptagning i forhold til tidligere år, hvor finansministeren f. eks. i hvert af årene 1977 og 1978 fik bemyndigelse til at låne 10 mia kr.

Besvarelse (8/8 79):**Finansministeren (Heinesen):**

Som det fremgår af den i begrundelsen citerede sætning fra bemærkningerne til lovforslag nr. L 114, har regeringen givet udtryk for, at den vil tilstræbe at reducere hyppigheden af udenlandske lånebemyndigelseslove, således at der kun fremsættes et lovforslag om året. Der er tale om en hensigtserklæring.

Jeg kan oplyse, at det på trods af den forøget af betalingsbalanceunderskuddet i

1979, som er en følge af de højere energipriser, fortsat må anses for usandsynligt, at der bliver behov for yderligere lånebemyndigelse før i 1980. Der er endnu ikke taget hul på den ved lov nr. 37 af 12. februar 1979 givne bemyndigelse på 7 mia kr., idet der på nuværende tidspunkt herudover resterer knap 600 mill. kr. af den forrige bemyndigelse (lov nr. 223 af 24. maj 1978).

Staten er i færd med at få arrangeret en Eurocredit på 500 mill. \$, som vil reducere lånebemyndigelsen med godt 2½ mia kr. Derudover har man i reserve en trukket kredit på 250 mill. \$ (underskrevet i februar 1979 og fratrukket i bemyndigelsen på dette tidspunkt) og en anden kredit på 250 mill. \$, som var trukket, men som midlertidigt er blevet tilbagebetalt. I betragtning heraf og med Danmarks betydelige internationale likviditet (ult. juli 1979 ifølge den foreløbige opgørelse godt 22 mia kr.) i erindring forekommer det ikke sandsynligt, at staten skulle behøve at optage yderligere lån i udlandet i indeværende år. Snarere må det påregnes, at en væsentlig del af de i reserve værende kreditter kan henstå urørt til 1980.

Det kan dog ikke helt udelukkes, at udviklingen på de internationale kapitalmarkeder kan blive sådan, at det kan være fordelagtigt at foregribe dækningen af lånebehovet i 1980 yderligere endnu i indeværende år, men det er næppe tænkeligt, at en sådan yderligere låntagning kan få større omfang end det, der kan rummes inden for den eksisterende lånebemyndigelse.

Der kan ikke nu siges noget om, hvor stor udenlandsk lånebemyndigelse der vil være behov for i 1980. Det afhænger ikke blot af størrelsen af betalingsbalanceunderskuddet i dette år, men også af, i hvilket omfang man kan påregne, at andre offentlige institutioner og private virksomheder m. v. dækker det valutariske finansieringsbehov gennem udenlandsk låntagning.

Jeg er enig med hr. Alfred Hansen i betydningen af at få reduceret betalingsbalanceunderskuddet. Det er af afgørende betydning for på længere sigt at opnå en varig forbedring af beskæftigelsen. Man må imidlertid se i øjnene, at med det sidste halve års energiprisstigninger, der på årsbasis betyder en valutarisk merudgift på omkring 7 mia kr., vil det ikke være muligt at undgå, at betalingsbalanceunderskuddet og dermed landets net-